Førsteblad

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 71 | Fylke: Sör Trondelag

Tilleggsspørsmålnr. | Herad: Vinje

Emne: giftefærdig ungdom | Bygdelag: Ulamne

Oppskr. av: G. Sömundal | Gard: Vassli

(adresse): Vassli bruhus T.heim | G.nr. 125 Br.nr. 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Boade og.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1 Trur ikkje det var soa nöye.
2 Sosial stilling og eit godt omdöme.
3 Ja apsolut! Men det fantes unnatak.
4 Kunde bli soa individuelt. Men sönerne var det baads alt, större vyrdnad for.
5 Gar ein eit kunda oar allende, var det foreldra som bestemte. Kunde likevel finnast sjölvstendege.
6 Alle gardeigara "tenkte" for borna sine.
7 Var kanskje det skulde vera slik i Snildfjorda.
8 Ur kalla vi det söskjenbyte: Sonen vart gift med dotta poa nabogarda. Oa sonen poa nabogarda vart gift med dotra i somme huse.
9 Det kunde vera oa ikkje goa lenger utan alla em at midelen vart viande i slekta. Men det kunde og vera at foreldra gjerne soag borne sett gift med velskafne og dugande folk.
10 Söskenbarn vart alder halde for heldigt. Men det har likevel hendt ofte, boade för og no.
11 Det har eg alder hanrt.
12 Aa ja det fends da segne om det og. Men det var slett ikkje vanleg i gamle dogar.
13 Ja boade og. Folkemeininga kunde slaa kloyvd.
14 Det hende at forstandege folk pröva aa snakke foreldra tilrette. Ende til presten kunde gjer det.

14469

15 Det var helst noar öll og brenvin begynte
aa verke, at ein eller fleire vilde stiga karsellerle
buifolkje. Kunde gaa for seg paa ymse vis: Skjemte-
visor og fantord. Men slikt vart halde for daarleg ferd.
16 Ja at foreldra ofte „gav seg paa det" noar dem
forstod at vedkomande var eit dugande og bra
menneskje er det mange døme paa froa gamel tid.
Dem kunde kanskje finne det ut, med ei prøve.
17 Ja alle slags fattig folk: Tjenara, husmen, feirkara.
Det er ein kerring eller ei som vart truga til aa
gift seg med ein gamel rik enkjemann paa Lernes. Ho
sa aat di to tenestejentom sine: Kunde eg bere fraa
bytta med dokk! Ho døde aare etter ho vart gift.
18 Enkjer med gard og grunn, kunde faa mange
freiara. Da kunde dem sjølsagt velge. Men at
dem og laut vente til dem vart spurt, trur eg var vanleg.
19 Det var da gutan som fria. Aa jentor med litegran
middel var nok i vinden om dem var stygg og gamle.
Pengar eller varor var dyre kjøpte, lenge i gamel tid.
„Ho har litegran paa kistbotna". Eller ho har
litegran til best (til gode) Folk skova til blode
for aa faa eit eller anna tilgode i slike høve.
20 Ein skulde ligg i Buros vala 3 torsdagskveldar
etter ein annan. Aa den ein da drømde om, vart ein gift med.
Ein kunde mot betaling bli spaad kven det skulde bli.
21 Ho bessmor Guro Hennuksdatter Lones f. 1821 fortalte:
Ei jente som tjent paa prestgarda, bad drengom der
om aa skjenk „han Ola" ein dram av ei lomflaske.
Ho ha sjøl laga drikken. Men drengen meste seg
og skjenkte han Terje Bjørkeslettens ein dram av
den flaska. Han Ola fekk ingen slurk. Han Terje vart
saa vill etter denne jenta at ho sidtpaa laut
gifte seg med han. Men det vart bere skraap med
lukka, fortalte ho bessmor. Ho meinte at dem godt.
Eg veit ikkje nokko serleg namn paa slik drik.

14469
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

22 Ja naar brurfolkje gjek inn i kjerka, samm kyrkjelyden heilt av dem. Det vart bere avsjy.
23 Utenom dansarlag eller brulaupe var det vist lite vanleg at gutar og jentor helt følgje slik reint aapenlyst.

Nattefriing.

24 Umeile aa sei. Kanskje finds det nattefriarar enno?
25 Nattlauper. Helst "utpaa-kara". Dem gjek "utpaa"
26 Kan ikkje finne skjelnad. Alt var "utpaagong"
27 Fastest ikkje reglar for slikt. Kunde vera bere 2–3 eller og 10–12. Bere tilfelle.
28. Born som ikkje var konfirmeert skulde ikkje vera med. Foreldre og husbondsfolk laut pass det.
29 Kunde samle seg paa fleire plassar eller som det hende. Kom dem saman fraa fleire grender, vart det gjerne sloasting. Men det var ikkje vanleg.
30 Aa jau. Det hende i eit einskild høve at Son aat presten var med. Kring 1910.
31 Julenatta og nyttaarsnatta kom ingen paa nattefriing. Heller ikkje paaske- og pinsekvelden.
32 Ja det var det vanlege.
33 Nei der gjek alle samen. Var ikkje social skjelnad.
34 Det var laurdagskvelden, den vanlege. Natt til maandag skulde folk helst sova. For ellers kunde det bli som som kva med arbeie om maandan. Men reglarne var ikkje faslare, enn at det kom "utpaa kara" søndagskvelden og natta og.
35 Midt i veka, det vil sei utanom laurdags og søndagsnatta var det som eller ingen som gjikk "utpaa". Kunde einast vera, an eit ... ha drekke seg full og gløymt all sømd. "Gudsjelaus Kvell" har eg haurt nemnd av gamle folk. Men kan ikkje gjer reide for kva det lyder. Det var vel helst naar det ha henda eitkvart gledeleg, som folk tedde seg likegaa utenom det vanlege.
36 Om "Jeklest" forbod mot "utpaagong" har-

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

eg ikkje haurt. Men ingen var soa roa
at dem kom stomlande om natta til eit hus
der det laag likj. Eller einkvan var sjuk.
Før jul kunde det bli ekstra livleg om natta.
For da helt unggutan i grenda poa og delte
julbrennvine! Kunde goa lilegoan utom reglane.
37 Trur knapt det fanlest faste reglar for slikt.
38 Aa tak kröya over haue og gjemoale sitt
gjort og ukjenneleg var det vanlege.
39 Om slike vers har eg alder haurt.
40 Ja foa sitt haur med til godt skjikk. Om
een sjaua mer hell di andre, vart han mer
sett poa som ein dem helst ikkje vilde ha med.
41 Di fleste husbondsfolk og foreldre tolererte
utpoagonga som ein vanleg skjikk. Men som-
me todlte det ikkje. Aa kosleke vart det gjemost
vere sjau enn hos andre. Sleke skulde ter-
gast poa alle mulege moatar. Det utarta til
dei simpleste hærverk. Somme lider rets sak
etterpoa. Slik husbonder stengde döra, sa det
vart eit heilt arbei aa foa ho opp. Men at
jentoerne lett opp döra var berre sjelden. Det
vart halde for ei skam for ei bra jente!
42 Di fleste gjorde seg vel lilegoan kostbar.
43 Ja da skjenk ein dram, trur eg var vanleg.
44 Det hende vist at dem ka bilade dram og
bitesh. Men ikkje om det var ein stor skokk?
45 Kansje fikk guten eit par hossoband? Eller
eit par votta. Men slike gjekk hemmeleg for seg.
46 Var husbonden fredeleg, kunde dem bli der
i fleire timar. Men det hände og at jenterne
sjöl jaga heile flokken om dem var grov i kjeften
Mangt eit sanningsord langt utover det sømme-
lege, kunde bli sakt - helst i fylla i slike hövre.
47 Ja det trur eg var noksoa vanleg.
48 Han laut pass poa noa ikkje andre var der.
Kunde og kom "mitt i vikon". Men da vart han

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

halden for aa ha serskjilt ærend. Han kunde
på ørlege hensikter. Men ogsoa simplare drifter.
I slike höve kunde det at foreldre eller husbonds-
folk „snakka ti dei". Gutten moatte vedgoa kva
ærend han ha. Mang ei slakkars dom jenta
kunde poa den moaten bli redda for ulökka.
Dette var halde for simpel plikt av husbonds
folka, enten det var deira eige barn eller ikkje.
49 Kameraten kunde vera lit med ein
slik, somme kva hensikt han hadde lyt seg
nemn nokko som de ikkje spör om. Det var
vanleg aa lure seg inn aa kast ein slik
ein ut tu sengen. Slikt kallast tu-kast. Var
det ein sterk og handfast kar kunde det at
songa laag i 2-3 stykkje om morgon. Det
var mangein spissbrer som gjek poa luting
eller eit „tu-kast". Det vart ei regulær kraft-
pröve. Dette influerte ikkje poa forholde
millom gutten og jenta. Det hende at ein
slik friar gjek inn aat husbonden til stoaka
poa lofta ha lakt seg.
50 Trur eg alt har nemt det. Husbonden gjek
inn. Eller di unge sjöl gifta seg.
51 Vart vel helst eller utkome. Med godraad
kunde det bli sölvting. Fattigfolk kunde
saume eller snekre smoa fine ting.
52 Smoa godmodige streker laut han nok
taale av kameratane. Kunde spikre fast
skoerne hans. Eller steng döra noar han
skulde ut. Men var han slug litt han slept
bere possere. Dumt aa bli sint. Husbonds-
folka trur eg knapt tok det ti slikt.
53 Om sagflisa ha eg ikkje haurt. Men aa
heng ei bjölle poa döra noar han skulde
stelle seg ut. Eller skrik som eit katt, eller
herm haanen grisen eller oksen var vanleg.
54 Det haur til det som det var klokast aa

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

ikkje brij seg om. Kunde einast tak att "noar ein av Kamratarne kom i sommo stoda.
55 Slikt sto gjernast ikkje soa lenge poa. Da var gutan ellest bra rok, tok dem seg vel ikkje soa nær av slike vanlege ting.
56 Nei det hus eg ikkje. Men om han kom der om dagen og foreldra tok vel imot han vart det rekna for fort avtala festarmoal.
57 Poa setra kunde det vel vera lilegran friare enn heime. Men ellest gjek det vel der for seg som heime. Kunde einast vera at poa setra fann, natlefriarne seg ofte mat sjölobetne. Kunde ulasta seg til riemgjestelod.
A. 58 Ikkje gutar og jenter saman.
59 Slik kunde helst hende poa heimveg. Alder det eg ha høyrt poa kjyrkjebokkom!
60 Ja kansje poa heimveg? –
61 Den jenta som sjöl sökte gutar vart halden for det vi kallar eit tosk-hau!
62 Moatte vel bli mange höve til slikt. Ær ikkje greit aa peike poa det.
63 Har alder høyrt at ungdomen gao kvarandre nokko poa kjyrkjebokken.
64 Ja slike plassar var det eller alle vegar. Men her i Venne er bratskjyjso vanleg for store deler av bygda. Kansje dem da gav kvarandre smaka av nista? Eller sköyja og snokka som all ungdom gjer.
65 Vi har det gamle namne Schei allmeto ov kjerkom i Venna. Kansje de plassan kar varre leikeplassar langt utover tida?
66 Nei det har eg alder høyrt. Kan i denne samenheng gjer merksam poa, at Venne tidleg kom med i Haugianerrörsla. Da at det var vanleg folk samlast poa kjyrkjebokken omkring ein eller annan, som snokka guds ord.
B. 67 Dem bad kvarandre heim til julelag.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

No vil eg nemn kva ho Kristi Larsdatter Slykaug f. Eide fortalte, noar vi gjek og jette brudkapen: Ho var född kring 1840 og av bra gardmandsfolk: Ja i julen aa i paaskehelgen da va de löv kan du tru: Da reist vi aat farbror min, han Ingebrikt Schei. Soa va det mat aa öl, aa soa dansa vi. Aa vi dansa da baade eit aa to dögn. Soa kom dem poa Eide aat oss. Soa va de likens. Soa reist vi til Mo. Der va vi i all tri stuen poa Mo. Aa vi dansa, aa vi dansa. Vi fik mat mer hell nok kvar vi kom, heilt til jula va slutt. Soa va det syrsupa og skrisjotta igjen" sa ho Kristi. Dette modalte bli kring 1850-60 aara.

Eg har snakka med mange gamle som kunde fortel at danse fik eindomen i kvart mands hus. Aa mat og öl og dram haur vel til. Da var unge og gamle med. Alle dansa. Eg har og spurt at dans var vanleg i graafeid.

64 Aa nei eg hue nok jentor og gutar var samen, om dei ikkje dansa. Men ellest var dansen like viss som maten.

69 Det laut vera einkvan sers nyjndig til det. Noar öl og dram ha virka til langt poa natt tok vel kvar seg fram som han sjöl vilde.

70 70 Soa seint som i 1945 da eine dotter mi vart gift hell dem slabbdans. Men eg har vore i bröllop for 60-70 aar sia, der det ikkje var slabbdans. Vart eller som folk var instilt. Aa par i samen, kjærestefolk var vist vanleg i slabbdansen. Ellest skulde brura og kjøkemeisteren vera di förste poa slabben. Sia kokken og brurgomen. Sia vart det vel som det hövde.

71 Verken kritikk eller straff. Bere moro!

72 Ja det var vanleg. Kjökemeisteren laut pröv aa pass poa soa dem vart med lell.

73 Ja det er vanleg for alle. Eller poa skulde

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

Kvart fa par dansa „Slabbdansen" Kring
slabben, medan spelmannen spela.
C 74 Ja. Serleg slaattedugna og tekjardugna.
75 Ja. Da der var dans til den ljose morgen.
76 Marknad var det einast i Trondheim.
Da der var bere eit faatal med.
77 Naar marknadsfolkje kom heim var det
som ein fest, serleg i eldre tid. Dem kalla
det marknashelga. Da var det dans og leven.
Dram og gaavar. Men akkurat kva dei gav
kvarandre veit eg ikkje aa nemn. Eg har
hørt om sølvsjeie i slike høve.
78 Eg har høyrt om det, at eldre og yngre
var samen i slike lag og bar kostnaden
samen. Men det er lenge sia dette i Ulemma.
79 Marknashelg, marknadsdans.
D. 80 Ja. Tjenestejentor og døtrene i husa maatte faa
ei helg etter i jula eller somars dag der dei
kunde be heim den dem vilde. Da det var ei
skam aa sett att nokkon om han var alder
saa ring. Jaursakelg. Slikt var vanleg for 100 aar sia.
81 Trur det var vanleg aa bed kvar einskild.
82 Det var jentorne som kosta maten. Huse laut
vel og spander litegran. Det høyrer med til god skikk.
~~83~~ Kansje? det høyrer med til løna.
83 Der det var litt grent kunde det bli saa mange
huse rønde. All slikt gjek paa omgang.
84 Fredagen skulde ein alder ha jestlebod. Alle andre
dagar var lovlege. Men helst fraa laurdagskveld
til sundag. (Ikkje ein gong eit gravøl skulde vera fredag!)
85 Song og leik. Men mest dans. Kansje slabb-dans?
86 Ja serleg St. helg. Med St. graut og all slags god
setermad: Dravle, spekkemat, vassfisk og feitost.
87 Paa setervollen var det rom for all slags leik.
Men dansen kur og dominerte. Sjølsakt spellem.
88 Jonsokdag ja. Knapt Halvardsok. For det er i verste
vaarknipa her. Men bu-ferdsdagen om hausten

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

var og som ein festdag, da alle som kom skulde smaka seter maten. Aa budeia skulde ha rett til aa jeva ein smak: Dravle gomme eller og rjingraut.
(I Sjördala laga budeia eit utall smoa runde balla av gomme, som ho gav ein aat den ho vilde.)
84 Kansje? Men eg ha ikkje hauet om det.
90 Det har eg kauft om var vanleg ut-me sjöen. Dem ha med seg niste. Aa tente baal poa ein eller annan holmen, og koka mjölksoje. Seinare kaffe.
91 Dem samlast poa visse plossar der det var flat mark: Slo-ball. Sprang enkjemann slo poa ringen og mangt anna. Men det var helst helgakvellar. Kunde og vera dans i slike höve.
92 Ska hö om det ikkje helst var noar ungdomen hell til i hus. Vart vel knapt baalt eller.
93 Ja noar vere var fint var det vanleg at dem sak kring poa vegen, eller visse plossar som og alt har nemt som samlingsstad.
94 Aa goa poa kaia eller storsjoen har vorre vanleg för. Da gjek gutar og jenter ilag og ha det moro.
b: 95 Jau gutan kunde da kom inn usar jenton satt med arbeie sitt. Det var helst der bussetnadene er till. Men i slike höve var det alder traktering eller leik. Men bere skjemt og tull prat. Som me har sloe ovne den vegen, og sette liv i heile stua. Da kunde gamell folk og blahin seg borti pralen. Alle lo aat slikt.
96 Var helst i mörkostetida. Men ein laut vise folkskjekk aa goa i rett tid soa folk fik kvilda seg.
97 Ja der det var tettgrend gjek det poa omgang.
98 Det er truleg det gjorde det noa jenton laag i fjösa
99 Kansje dem song bygdevisor. Men eg tru skjemten ha vore beste plossen. Leik var det ikkje höve til.
100 Goar ein ikkje langt attende, var det kansje rodd for ein dans i daglegstova. Men med det harde arbeidslempa for alle tru eg det knapt.
101 Det er truleg alle hjelpte til.
102 Ska hö om ikkje spellmannen kom sjölv baden?

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

Det vanka da litegran spellpengar og.
103 Det er eg slett ikkje sikker paa. Kanskje det vart liksom kvar sin gong? Eller etter økonomisk evne.
104 Det trur eg knapt. Oftast vart det nok den til kvar mann til ungdomen fra danse i stuo ved kvart høve
105 I skjelkebakken var det visst ost. Det hende ei ulukk paa Mo i Hemna paa kjelke: Ei ung jente slog seg ihel mot ein bjørkelegg. Over 100 var sea.
106 Foreldre og husbondsfolk ha nok eit auga med og eit ord med kva ungdomen ha for seg. Det høur med til god folkskjikk. Ha ansvar ha dem og.
107 Eg trur mest gutan ha større fridom.
108 Kunde vel bli individuell. Men folk kjende vel ansvar for tenara og. Mange dømde paa det. Fattigfolk vilde helst lett borna sine ta tenestle hos fordlandige folk, som helt auga med tenara og.
109 Helst religiøse. Vart i allfall eit stort omskifte slik i Hemna, etter den religiøse vekkelse som gjek over bygda her kring 1840-50. Utslage kunde ofte bli ein altfor sterk kontrol over born og ungdom. Serleg var dans vederstyggelse. Sjølv folk som ikkje saag saa strengt paa det, vilde helst ikkje lett opp husa til lik for ungdomen Dem resikerte sit gode namn og rykte.
Mor fortel om ein dem kalla Jokos persen. Han ha ei lita stuo. Han var felespellmann. Ungdomen samlast hos han til dans. Nokko godt namn aa rykte ha han ikkje aa resikere. Alle andre hus var stengt for ungdomen. Om somaren kunde dem lik seg og dans i utløer og seterhus eller paa ber mark. Ein sjer at ingen ting kunde kue danselysten. Men mangt tyder paa at moralen vart slappare naar dem slik laut stela seg til aa møtast.
110 Borna laut nok lyda den tida. Kunde bli saa ymse med vaksen ungdom og tenara. Dem lure seg ivei. Tok heller ei skrape naar dem kom att.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

Jul kvad.

111 Rokkmann, Loavfru, Skogfru Kalarkall vaskarkall bakarkall.

112 Ja det vart sakt at han fikk seg embett eller ho fik seg embett.

113 Julkvad eller ei „dokke" utspunne lin-jul-dokk.

114 Julkvaden var altid av lin. Aa kvit sjøl-sakt. Kor mykkje linkvad kom an paa kor god roa ein ha. Eller og likegran eller soa fögt ein sett rokkmannen. Kvaden var bunta med ein einaste knute som helt det samen. Line skulde vera ei „hand-vist" det som kunde fylle handloven. Noar det vart spunne til kvad vart det likegran nindre növ paa det. Det var da lakt til ei hespe med ein knute paa for aa hall det samen, som eg all har sakt.

115. Dokka kunde vera boade finare spunne og större

116 Hossoband heimevovne. Eller og flamma hossoband av ull og i mange letter. Gjek og an aa gjeva eit par volla, helst rosot.

117 Det trur eg knapt han gjorde. Men han skulde ha dram av jenta. Aa soa bli beden paa mat.

118 Ja dram og mat.

119 Det har eg alder høyrt.

120 Loavfru og skogfru, skulde ha ause eller skjei. Aa best var det om dem og fik ein dram. loavdrammen, skogfrudrammen.

121 Det fik ho sikkert! Serlegnoar dette fall seg i jula. Men eg har ikkje høyrt at det var fast takst. Kom kanskje an paa kvenn det var. Sæi-al rang og vijedna ha mykkje aa sei den gongen.

122 Det ha eg alder høyrt om.

123 Kanskje!? Men embets folk vart dei kalla her og.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

124 Kunde det lett seg lempast til i all stillheit at det kom den rette i slike tilfelle, var det best. Men utover gjenna fantest det mang ein spissbur som pröva aa legg ein slea i vegen: Kunde til dömes lokke ei gamel taudkjerring til aa goa dit ein haust-förste loarsmellen fraa ein slik ein som venta paa kjereslen. Eller det kom rekande ein gamel legdakall og vart rokkmann, der jenta sat og venta paa kjereslen. Da laut ein gjer gode miner og spandere dram og mat. Men kansje braa-dokka i slike höve vart simpel. Ella eit par voatta fik grei det. Det hende og at noar ein svag unggutar i vegen kunde eia tak inn rokken, aa spinn lite-gran. Kunde vera 2-3 jentor i husa. Ho som spann först, fik han som kom inn döra först og soa di andre etter tur.

125 Ja aa goa gardimillom aa spör paa aa faa bli rokkmann, eller faa julbroad var ein vanleg spök. Ja somme kunde vel faa det og. Men linbroad er eit kostbart stoff. Sva det vart ikkji mange som gav paa spök.

126 Langfredagsbroad er eit namn eg aldri har hört.

127 Var det fin broad, kunde det brukast i veven samen med mer broad. Eller det var slik broad ein kunde saum med. No höver det kansje her aa fortelle, at noar det i gamle dagar var brurvigsle i Hemna skulde presten ha ei serskilt lang og fin hespe linbroad av brura! Ja det vil sei noar det var velstandsfolk. Presten la da denne hespa fint kring kattebremmen, noar han gjek ut av kjerkja. Sva saag skeila lyden kor stor ho var. Dette mindest mor mi godt. Ho heitte Ingeborg Ellevsdatter Volden f. 1853. ~~Dötrene~~ til presten Heierdal som var prest i Hemna i 40 aar.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

Dökene til Tlöyerdal vov seg lange veve av all den leinkloadom praestin fitt.
128 Ja seiemoale var det vel. Men, at nokkon med respekt for seg sjöe gjorde det, trur eg knapt.
129. Nei eg veit ikkje om nokkon, som det har vorre sakt om.

Som eit tillegg til spörsmoal 115 lyt eg nemn han Per drengen hans far. Han fék ei gamel allgjöme til laavfru. Ja ho fik da ei tre=skjei. Da mat av ho mor. Men ingen dram. Seinare poa dagen kom ei enkje til gards. Da poaslo han Per at det var ho som vart loavfrua hans. Soa fik ho ei ikkje fin skjei. Enkja var baade ung og pen ho.

Vassli 3de juni 1959

Guri Lomundal

Vassli brevhus

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING 14469

Sjå: avskrift, Till. 39 (712).
reg. nr. 14470

Morsdagen

1 No held morsdagen paa aa bli halden jamt over.
2 Helst bere ei lita tilstelling heime.
Men iblandt lagar ein til fest i lokale:
For da kan ein faa med gamle og einslege mödre, som elles ingen morsdag har.
3 Ungdomslage, kvinneforeninga og andre.
4 Eg trur mest at farsdagen no er bra almindeleg.
5 Ja det har vel og henda kanskje?
6 Nei at desse dagaine bli slegne saman, har eg ikkje haurt.
7 Det maa da vel helst bli mannfolk.
Men som sagt eg har ikkje haurt om det.
8 Kanskje i lokalavisen. Men eg har alder sett det. Paa skulen kan det kanskji bli nemnd. Men knapt fraa preckestolen.

Paa mors og farsdagen faar dem kaffe paa sengi. Ska soa sett paa stas heile dagen: Di unge ska laga og servere maten. Da soa faar ein ei lita gaave av born og ektemake. Sjölsagt det som dem har funne ut at ein ynskar seg. Men eg trur ikkje det er vanleg aa bedd inn gjestar. Er bere heimenets fest:

Vossa 3e juni 1959

Guri Lonsendal